

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVA I ANUNCIIS
Dedicat ab preferencia al desenvollop de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. » 2 »
Extranjer y
Ultramar. » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:
Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

QUE PASSIN

FELISSAS

FESTAS

DESÉ PETIT CONCURS

ODAS

A tots los nostres col·laboradors, fém avinent: que l' inspirat poeta Apeles Mestres nos ha regalat un exemplar de sa obra *Odas Serenas*, darrerament publicada y qual edició no 's posará á la venda.

Dit llibre per encàrrech especial de son autor hem de regalarlo nosaltres al poeta col·laborador de LO TEATRO REGIONAL que á judici de la Direcció mes ho mereixi y per acort de la Redacció serà entregat á qui l guanyi á tenor de las condicions següents:

PRIMERA.—Se demana una composició poética que en son estil de versificar, en sa pulidesa y en lo género s' acosti al modo de fer y de pensar del autor de *Odas Serenas*, á qual efecte y com n. nostra ó punt d' inspiració, publiquem en aquest mateix número alguna de las *Odas* insertadas en lo llibre.

SEGONA.— La *Oda* premiada serà la millor de las rebudas á concepte de la Redacció del periódich, constituida en Jurat y no deurá ser una mera imitació sino que deurá contenir novetat de pensament.

TERCERA.— Las composicions enviadas al *Concurs* anirán totas ellas firmadas per son respectiu autor y dirigidas al domicili de la Administració de LO TEATRO REGIONAL, Cabras, 13, 2.º avants del dia 16 de Janer de 1894.

CUARTA.—Lo fallo veurá la llum en lo n.º 103 del setmanari y la *Oda* premiada serà publicada en la setmana següent.

També publicarem aquellas que segueixin en mérit relatiu á la premiada.

QUINTA.—Los noms dels autors distingits quedarán del tot reservats.

Donada la importancia de la obra y la galanteria del seu autor envers la col·laboració, confiém fundadament que tots s' aprestarán á la lluyta y que nostre *Desé Concurs* serà concorregut.

Vos desitja salut é inspiració,

P. A. de La Redacció,

J. XIMENO

ODAS SERENAS

MESSIDOR

Es Juny! Es Juny!
Ya carta la guatlla,
la fals á 'n el puny,
la dalla á la espatlla.
¡Es Juny!

¡Es Juny! ¡Es Juny!
El blat no té espera;
ya arriba de lluny
la colla feynera
¡Es Juny!

¡Es Juny! ¡Es Juny!
 Llampegan las dallas;
 la plana retruny
 de cants y riallas.
 ¡Es Juny!

¡Es Juny! ¡Es Juuy!
 L' auceíl no pidola;
 intrépit s' esmuny
 y el camp espigola.
 ¡Es Juny!

NIT ESTRELLADA

Estrellas del cel, ulls d' or de la nit,
 ulls d' or qué vetileu pel són de la terra,
 engrunas de sol, polsím d' infinit,
 suolims lluhernetas.

Vosaltres sabeu qué veuen en tant
 en somnis las valls y els mars y las selvas;
 vosaltres sabeu qué 's diu tremolant
 la eterna parella.

Vosaltres sabeu qué hi há més enllá
 del cel, d' aqueix blau que 'l cor assedega;
 vosaitras sabeu qui forja el demá
 y els sigles y el Sempre.

Vosaltres sabeu els amors discrets
 de la Ombra y la Llun del Cel y la Terra...
 mes ay que secrets; guardeu llurs secrets,
 esfluges eternas!

PODER DE LA POESÍA

Yo escriuré ton nom en la neu més blanca;
 el vent bufará,
 la neu se fondrá.
 No busquis ton nom en la neu més blanca.
 ton nom no hi será.

Yo escriuré ton nom en la humida arena;
 la onada vindrá,
 s' ni revolcará.
 No busquis ton nom en la humida arena,
 tou nom no hi será.

Yo escriure ton nom en la roca dura;
 el mont cruixirá,
 la roca cau á
 No busquis ton nom en la roca dura,
 ton nom no hi será.

Yo escriuré ton nom en las cansons mevas,
 el temps passará,
 se las endurá.
 Qu' una 'nquedi so s de las cansóns mevas,
 ton nom quedará.

APELES MESTRES

PONCELLETAS HUMANAS

Teatro Catalá

LAS CLAUS DE GIRONA.—Drama en tres actes y en vers, original de D. Frederich Soler, estrenat la nit del 18 del corrent en lo teatro de Romea.

A l' motiu d' aquest estreno va veurers plé gom á gom lo teatro de Romea.

La obra está basada en un accident que se suposa passat l' any 1809 a Girona poch avants de la entrada de las tropas imperialistas.

Es un drama de familia intimament enllassat ab las escenas culminants de la rendició, y dona á coneixer l' estat de la immortal ciutat en aquells moments de suprém dolor.

La textura de la obra, es vigorosa, abunda en efectes preparats ab ma experta y en particular lo final del acte primer que es de una forsa dramática superior á tot elogi.

Conté tumbé la obra pensaments d' ordre molt elevat en lo concepte del amor patri y en lo del amor de familia.

No obstant, van agradarnos tant los incidents cómicichs (en los quals es l' autor cuestió indiscutible) com los millors dramátichs.

Respecte á caràcters de personatjes, descolla per lo relleu de son dibuix lo del capitá francés; los demés, distan algun tant de ser perfilats de la manera que lo Sr. Soler pot y deu ferho. L' acció tota del drama, ve sostinguda per cartas que no 's troban fias al final, per sospitas de traició, naturals en aquells moments, per las trapasseries d' una cantinera, sencilla dona del poble que ab tot y obrar de bona fé, esguerra tot lo que toca y per debilitat de la dama protagonista.

Los versos son cadenciosos, plens de vigor unas vegadas y vessant en altres de delicadíssims sentiments.

Las claus de Girona, recordan al autor de *La rondalla del Infern*; y com ella agrada al públich la novella producció de Soler.

Al acabarse cada acte y entre mitj de relacions d' algun d' ells, va haverhi grans aplausos y l' autor fou cridat diferentes vegadas, especialment al final.

La interpretació fou bastant acertada, distingintshi la Sra. Pilar Clement y mereixent citarse, per l' esfors y voluntat que en ell ha posat, lo Sr. Labastida.

Los demés actors bé.

J. BRÚ

LO LLIT DE MORT.—Monólech, en vers, original de D. Francesch Torres. Estrenat la nit del 17 en la Societat Niu Catalá.

Com se despren del titol aquest monólech entra de plé en lo género dramátich.

Lo motiva un marit que acaba de morirseli sa esposa quin cos se troba en l' habitació próxima y no poguent resistir la intensitat d' aquest dolor mort de pesar.

La versificació es correcta y está en caràcter.

Lo desempenyá ab carinyo, lo jove aficionat Sr. Sedó.

L' autor sigué molt aplaudit y demanat al final de la representació.

LA HOSTALERA DE LA VALL.—Drama ab un prólech y quatre actes, en prosa, original de D. Joaquim Riera y Bertran. Estrenat la nit del 19 del corrent en lo Teatro Novetats.

Per la importancia y merescut éxit que obtingué aquesta obra y no disposant, avuy, del espay que 's mereixsa ressenya, h' deixem pera lo número vinent, adelantant sols lo que dihém al comensar, que l' éxit ha sigut de verdadera importancia.

¿QUI L' HA FET?—Parodia en un acte, en vers, original del senyor Montero, música arreglada pe 'l Mtre. Barbat. Estrenada en la tarde del 20 del corrent en lo Teatro Circo Barcelonés.

Es parodia de la popular opereta Miss Helyett y en honor á la vritat hem de dir que está feta de ma mestre. Están parodiadas las principals escenas ab molta gracia, interpretadas per personatges que excitán continuas riallas del públich.

Es viva llástima que 'ls acudí's sian de un color molt pujat, perque aquesta condició, no la permete á mouers de locals ahont los epigramas descocats puguin sentirse sense molestar á ningú.

La música composta de distints motius conneguts, está sempre justa y acertadament posada.

La execució bona distingintst. molt en la caracterisació de tipos y modo de dir las Sras. Colomé, Alavedra y Obregon y los Srs Lopez, Planas, Codina, Torres y Tello.

J. XIMENO

L' ESCURSÓ (Continuació). Opinió de la premsa:

Son moltes las obras estrenadas aquesta temporada, de las quals parlariam sense escatimarlos l' alabansa, si no ho hagués fet ja la premsa tota y nosaltres á nostre torn.

En lo número d' ellas deu ocupar un lloch preferent lo drama catalá en 3 actes y en prosa L' Escursó, original del jove poeta D. Ignasi Iglesias, que si té té estrenadas altras obras, pot dirse que ab son drama representat per primera vegada en lo Teatro Granvia lo dis-sapte últim, ha fet son debut en la escena; no perque las estrenadas anteriorment no revelin disposicions en son autor, sino, per que foren representadas per compayias deficientes.

No volém dir ab aixó que 'l desempeyo que L' Escursó ha obtingut, siga perfecte, pero si que ha sigut posat en escena per un bon director, y que 'l desempenyo lograt es digne d' aplauso.

L' argument del drama del Sr. Iglesias es sumament senzill; pero 'l llenguatge es just, los characters reals y l' acció 's desenrotlla ab tanta sobrietat com valentia. (Aquí explica l' argument del drama)

L' éxit per aquest obra lograt, ha sigut brillant, de lo que 's felicitem, per una part per haver estat dels primers en celebrar-la quan se efectuá sa lectura en lo «Centre Catalá» y per altra, perque aquest éxit servirá d' estimul al novell autor que tan bonas disposicions revela pel cultiu del difícil art escénich.

(De La Tomasa)

L' Escursó es un drama interessant y vigorós escrit en prosa pel jove D. Ignasi Iglesias, que revela ab aquesta obra condicions molt apreciables pera 'l cultiu del teatro.

L' acció 's desarrolla entre gent treballadora, oferint los personatjes verdader color de realitat, tan ab los seus actes com ab lo seu llenguatge.

L' acte segon, sobre tot, revela 'l temperament de un verdader autor dramátich, que sab commoure al espectador.

(De La Esquella de la Torratxa.)

PENSAMENTS

Porta la roba estripada,
mes no la duguis tacada.

Digam quins llibres llegeixes,
y 't diré quin mal pateixes.

¿Vols tenir dinés de sobras?
No gastis res del que cobras

ENRICH RIERA MATEU

NOTABILITAT ANÓNIMA

Feliciá Llistons, fadrí fuster. Promet molt en l' art escénich, encara que malas llengas asseguran que posat á l' escena sembla un tauló.

LAS LLETRAS

FAULA DISTINGIDA EN LO NOVÉ CONCURS.

Una lletra d' adorno, enorgullida,
se burlava dalt de una cabecera,
d' una lletra *corrida*
que sense pretensions, més avall era.

Perqué vejéu la mofa qu' ella 'n feya,
aixis mateix li deya:

—¡Que te 'n veus d' aburrída, tú, lletreta,
sens' perfils, ni ran atjes, peladeta,
no trobant qui t' admirí
ni elogis te prodigui de cap mena,
en eixa plana feta en cementiri
de topos y gargots que causan pena!—

—¡Que 'n vas de equivocada!
(respongué l' altra lletra molt *eremada*.)

Dintre la sensillés y la pobresa
no necessito elogis de ningú;
y si 'm faltan adornos, boniquesa,
faig més servey que tú —

Y la lletra d' adorno, ab tó violent,
li replicá al moment:

—Mon *carácter* fá grans serveys al Art.
¿ho sents? ¡ho tens entés!—

Cuan la lletra *corrida* ab molta solta,
la va interrompre aixis de cop y volta.

—Empró del teu *carácter* (dit apart)
los *rasgos* no serveixen pas de rés.—

Y entre insults y retrets y etcetra, etcetra,
varen ben esbravarse lletra y lletra.

D' allavoras ensá moltras estonas
penso que si 's pogués averiuar,
n' hi hán molta més d' *adorno*, parlant clar,
que *corridas*, de letras, ¡dich! personas.

JOSEPH BARBANY

QUADRET

En una cambra molt pobre ahont s' hi descubreix l' espectre horrorisant de la miseria, un infant está morint, dins d' un bressol d' alta y llisa capsalera, ab sa mare al costat contem plantsel fit á fit, dos ulls curullats de llágrimas, provaant inutilment ferli pendre 'l pit, aquell pit eslianguit y raquitich que han aixugat las llágrimas y la falta de aliments.

Lo dia comensa á clarejar. Pe 'ls vidres de la finestra entra en la cambra feble claror, que, matant la del llumet que per moments acaba l' oïl, dona un aspecte mes trist y fatidich á la cambra.

La mare del infantó, que fá tres nits que no reposa, se troba abatuda y d' fallida, y degenoll enterra, abraza al pobre nin, intentant, en son dolor, retornarlo, ja que no pot ab la llet que falta en sos pits ab lo calor de sas besadas.

Viuda, de un pobre treballador quedá desemparada ab duas criaturas com dos ángels, orfes de pare y de pervindre.

La nova, que tindria quatre anys, se li quedá una tia tambe pobre, que vivia en un poble vehí.

Lo petit ella 'l criava, y gracias á una vehina que se li va oferir per guardarli, ella podia guanyar alguna cosa anant á fer feynas per las casas.

Un dia la criatura no li volgué pendre 'l pit, sempre se desmicava y la vehina no pod'ia consolarlo. Quant al vespre hi va torná tenia una febrada qu' espantava.

Tres dias passá aixis.

A la tercera nit lo metje va dir á la vehina que no creya que la acabós de passar.

En un moment que quedá la mare sola, de sopte exalta un crit d' esglay, aixecá son cap delirant, y abalansantse sobre 'l bressol cridá:—¡Fill! ¡fill del meu cor! estrenyent contra son pit lo cos calent encara de l' infantó. Ja havia mort.

En aquell precís instant entrava un hermós raig de sol, sentintse l' alegre cant de una cadenera posada á la finestra d' aquella trista habitació.

JOSEPH ALEMANY BORRÁS.

CATALUNYA

SITJES—Casas Consistorials.

BADALONA.—Al Espanyol diumenge per la tarde se posá en escena lo preciós drama *Lo full de paper* y 'l juguet catalá, *A casa la modista*.

Dissapte passat en lo «Teatro Cató del Centro» feren un benefici als reservistas individuos de la societat coral «La Palma.»

Posaren en escena lo drama en tres actes, *Un*

gefe de la Coronela, y la comedia *Tal hi va que no s' ho creu*.

En los intermedis la societat «La Palma» cantá las pessas: *La Doncella de la costa* y *Barcarola al mar*, dels mestres Barthomeu y Clavé.

En aquest teatro en la temporada de Cuaresma la societat José V; lero d' aquesta Vila, estrenará un drama cual titol portará *Marta* escrita pera la mateixa societat.

J. A.

BLANES.—En lo teatro del «Centro Republicano Blandense», van ser posadas en escena lo dia 17 del corrent, per la companyia de aficionats de dita associació, lo drama en tres actes, *Lo más perdut* y la pessa, *Un cop de telas*.

Prengheren part en la execució, que fôu bona, á pesar

de faltarhi certs elements que hi treballaven en altres temporades, a més de la Sra. Busutil, los Srs. Oriol, Busquets, Ruiz, Esgleas, Portas, Alemany, Gibernet, Planas y Soley.

J. A. B

TARRAGONA.—S' ha fundat en aqueixa ciutat, una societat titulada «Centre Català» composta, en sa major part, de joves obrers.

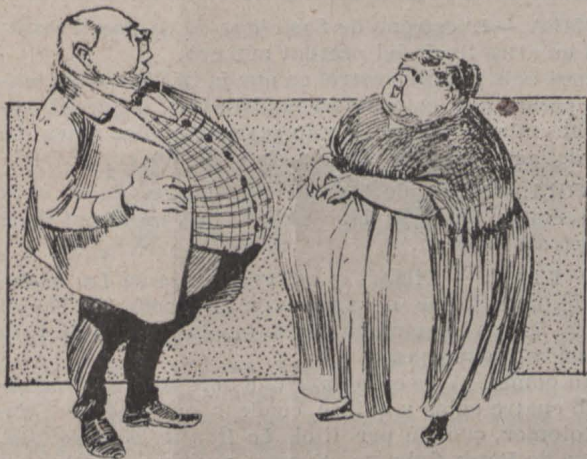
Entre las darreres funcions celebradas, se van posant en escena las aplaudidas comedias *Sebas al cap* y *Cura de Cristià*, essent tots los actors bastant aplaudits.

La societat «Escolar Tarragonense» també va celebrar funció lo diumenge passat posant en escena, ademés de una comedia castellana, las divertidas gatadas *La butifarra de la Libertat* y *Las Pildoras de Holloway* distingintshi tots los que hi prengueren part.

En la societat «El Renaixement» s' hi está construint un elegant teatro, que se estrenará per las festas de Nadal.

R. F.

LO INTERESSANT

—Sobre tot no 't descuydis del *relleno*...
—Home, ja sabs qu' es lo primer que procuro.

CUSETIÓ D' AGULLAS

¿No han observat may, vostés, ni importancia á n' aixó han dat de que en extrèm s' hagi estés tal objecte que com mes va, es per graus molt mes preciat?

¿Ja haurá vist creuré jo, algú, fer puntas per tot arreu ab un cuixí, de segú, ple de boixets y d' agullas de la Mare de Deu?

Després venen altrás midas, del clauet ó del cap plá, de cap rodó y escullidas, y unas que son molt pulidas que se 'n diuhen de picá.

Hi ha agullas per los monyets de las raspas, canal'eta, y per guetas, com boixets son fetas ó com lluquets ab aglá á cada punteta.

Pe 'ls moyos també hi ha fletxas y mil formas per agullas, y que nó son pas gens lletjas

y mudan en varias fetxas per la moda y altrás bullas.

Per fer mitja també n' hi ha, per fer mocadors de llana, per estenurer y assecá la roba qu' heu fet rentá, son mollets de fusta plana.

Agullas de classe fina, de petxera ó be de pit; saqueras, per mantellina, d' or, plaqué ó be d' os ó espina; de corbata; es infinit

lo número; fins d' agulla hi ha fuse'ls; de marejar també n' hi ha; y segueix la bulla pues la dona si 's de-pulla las de ganxo sol desar.

De cusi ab máquina, á má, de brodar per tot ofici; d' espartier també n' hi há; lo baster no pot passá pas sens' ellas ni per vici

¡Las classes son increíbles! Matalassé, espartenver; ¡s' han fet tots los impossibles! fins hi ha agullas imperdibles... ¡si ja no 's sap lo que fer!...

¿Apurém pels y perfils? hi ha agulla (que, també 's mulla, si á cás plou) en los rails de 'ls tranvias y carrils, y, també hi há 'l peix, agulla,

Hi há qui de las minuteras de rellotxe 'n diu, agu las. Fins hi há «L' agulla» y de veras qu' es un drama de maneras, molt finas: tot grá, sens' fullas.

¡Si 'l número no te fi; ja ho hi dit jo mil vegadas! ¡D' aliment fins n' hi há; si, si! ¿Quinas son?... D' enfilat vi; son las atmetllas torradas.

ABELARDO COMA

La professó d' aquets dias

UNA EXCURSIÓ

Aprofitant la diada de la Puríssima Concepció que 'ns deixa vagativa las Escribanias de Barcelona, é invitats per los senyors Joseph Sunyé, y Joseph Salad, para visitar lo poblet de ca 'n Ambros (Martorell), hi passarem la major part del dia 8 del mes que som, dia que resultá verdaderament espléndit.

Lo poblet de can Ambrós instalat á mija hora de Martorell, está entremix de boscos, vinyas y camps de regadiu, passanthi proper lo poétich llobregat y la carretera que conduceix á Esparraguera

La vista que desde allí se descubreix es hermosíssima; al lluny lo Montserrat ab son bell color blau, rodejat

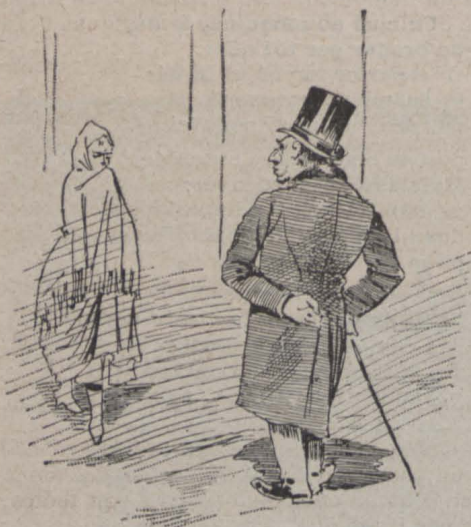
à las tardes de una aureola de or y grana que ab sos hermosos raigs li envia lo sol ponent, ab sas altas y punxagudes crestas que semblan las columnas de una magestuosa catedral, més aprop lo riu Llobregat estenentse per lo p'á com hermosa cinta de plata.

En aquell dia celebrava lo poblet de ca'n Ambrós la festa major ab tota pompa: al n'ati Ofici ab Orquesta, á las dotze fochs y elevació de globos aereostátichs en la plasa ó Torre, del senyor Elias.

A la tarda ball que estigé molt concorregut, abundant los forasters, en la sala que ricameut adorná lo senyor Falés de Molins de Rey. Passarem un dia deliciós y recomaném la excursió á can Ambrós per ser un punt molt pintoresch de montanya.

JOAN HUGUET

A CENT ANYS...

—Te; tot juts surto al carrer y ja 'm buscan.

¡¡MARE!!

Ditxós qui pot, en aquet món de penas
pronunciá a: tal mon,
ditxós qui pot sentir; ay, de sa boca
las sabias reflexións.

Ditxós qui pot tenirla nit y día
continuament aprop;
ditxós qui pot besarla ab tota l'ánima,
ditxós mil cops didxós.

Ella es lo balsam pur lo Nort, la guia
qu'ens porta 'l bon cami
com portan las onadas joganeras
demunt lo mar blavis
'l bot á port hont del ramer esperan
ab ánsia boja 'ls fills.

Ella es la que constant nos aconsola
si algun pesar tenim.
Ella es quan petitets la que 'ns alenta
vetillantnos cada nit.

Ella es á qui sempre confíavam
los secrets infantils;
y á sa falda 'ns dormiam apretantne
llurs mans contra son pit.

Oh mare, mare meua, si algun dia
vaig donarte torment
despreciant los consells y tas caricias
per un passat plaher,
avuy desenganyat d' aquella dona
rendit torno á tos peus
á implorarte 'l perdó; soch un infame
pero perdonam, ¿sents?

Aixuga ja tas galdas, si, sí, corra,

deixarte no hi tori are
may més; va ser inexperiencia;
are ho com rench ben be.

Vull viure á ton costat, vull nit y dia
escoltar tos consells,
vull sentir los teus besos á mas galdas;
vull serne l' esclau teu

¿Me perdonas, viitat? ¡Oh ditxa inmensa!
ha dit que sí ¡Deu meu!

¡¡L' amor de mi re es y ha sigut sempre
l' amor mes ver!!

J. TARRÉ Y R

TEATROS LOCALES

PRINCIPAL.—Peravuy estava anunciada la inauguració de la temporada ab la popular màgica *La Redoma encantada* ab lo preciós decrat de Soler y Rovirosa.

ROMEA.—L' estreno de *Las claus de Girona* 'l ressenyém en altre lloch del present número.

A mes dels próxims estrenos que ja indicarem la setmana passada, s' estrenarán també aviat, lo juguet cómich en un acte ¡¡Pupul!! y lo saynete en dos actes *Lo moro de las plantufas*.

TIVOLI.—A més de las representacions de l' obra d' espectacle *Un viaje imprevisto* s' ha reproduhit la de *La vuelta al mundo*.

NOVETATS.—Dimars s' estrená lo drama *La hostalera de la call*, que 'ns ocupém en la secció de Teatro Cata'á, fentho la setmana entrant ab la parodia *La Lola* estrenada dijous passat.

Han comensat los ensajos de una obra de gran espectacle ab quatre actes y quinze cuadros, original de Conrat Colomer, que cū per títol *La Uantia maravellosa*, música de Perez Cabrero. Segons noticias la empresa tracta de presentarla espléndidament.

ELDORADO.—Dimecres s' estrená *El titirimundi* que no fou del agrado del públich.

GRANVIA.—Dissapte s' estrená lo melodrama de Moreno Gil *La pescadora de Arenys*. No entrarem á analitzar-lo ja que lo pensament fonamental que l motiva te la poch sólida base consistent en una filla que, degut á un incident, desconfia de son pare venerable vell que ja may ha donat motius á propis ni estranyes pera duptar de sa honradés.

Deixém apart lo sobradament estrany que resulta veurer estrenar aquí, obras que s desrollan entre personatjes de aquest país y que s' expressan en castellá.

La execució es molt bona distingintshi especialment lo Sr Tutau.

Lo verdader recomanable d' aquesta obra y que no trobém paraulas suficientes pera expressar nostra admiració, son las duas decoracions de Soler y Rovirosa que s' presentan en los dos últims cuadros.

Son dos joyas escénicas, que per si solas farian la reputació que tant ben adquirida té lo notable artista.

Próximament estreno de la benica revista *La Uanterna màgica* que ha sigut refundida per son autor C. Gamá.

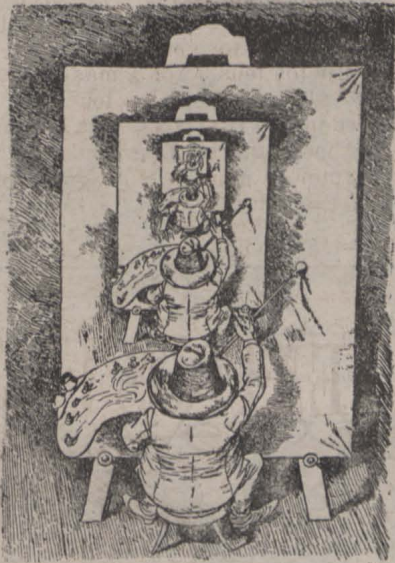
CIRCO ECUESTRE.—Han comensat una serie de funcions per horas, á 15 céntims la entrada.

Lo género qu' es cultiva es la sarsuela petita.

CIRCO ESPAÑOL.—Continua favorescut com de costum. Diu-nenge al vespre se posá en escena per primera vegada *El toque de ánimas* que obtingué bon desempenyo.

LABRUGUERA.

NOVA ESCOLA

Reproducció fins al infinit.

NOVAS

En lo folletí del present número van las planas 25 á la 32 de la comedia *Los auccellets* acabant lo primer acte, lo segon comensa á en lo número vinent.

En lo número commemoratiu al centenari no anirà folletí, de manera que las 16 planas que tindrán serán totas á la mida del periódich.

— Adelantan rápidamente los 'revalls, pera la próxima exposició y certámen universal de música de Lyon

— A Saint Germain, en la vinent primavera se inaugurarà un valió monument dedicat al gran compositor Feliciá David. En aquest acte s'executará al aire lliure y per gran número de artistas lo preciós coro de Lalla Rouk: *Aquest es lo país de las rosas*.

— Arrigo Boito ha entregat á Verdi lo bosqueix de un llibret de *Romeo y Julieta* y segons s'assigura lo gran mestre emprendre áviat aquesta obra nova.

— Ab bon éxit ha sigut estrenat á Madrid *A la orilla del mar*, obra en tres actes, original de D. Joseph Eche-garay.

— Acaba de morir á Berlin y á la edat de 92 anys, lo célebre filosofh Cárlos Lluís Michelet.

— Diuhen los periódichs andaluzos que está per arrivá á Sevilla l' opulent empressari del teatro de Moscou, Pauloski, ab lo fi de contractar *cantaoras y baylarinas* dels cafés flamenchs d' aquella ciutat, que introduirán en Russia aquest género de espectacles, al que sembla que la gent del Nort li es molt aficionada.

No 'ls alabém lo gust.

— L' aplaudit autor dramátich D. Manuel Rovira Serra, ha terminat per estrenar en lo Teatro Novetats, un drama catalá en 5 actes y en prosa titulat *L' Aliga Negra*, del que 'n tenim molt bonas noticias.

— La diva catalana Josefina Huzuet obté en lo Teatro Real de Madrid continuas ovaciones en las representacions de *Bella Fanciulla di Perth*.

Es objecte tamé de tals distincions lo mestre Goula.

— Diumenge per la tarde en la societat La Marina, s' estrená un monólech, *Muerte*, original de D. Emili Adzerol, que obtingué bon éxit essent demauat l' autor.

— En la Societat Niu Catalá, en que se estrená lo monólech de que doném compte en aquest número, se representaren també en la mateixa nit las comedias en un acte *Una Calaverada, Las carambolas y Cura de moro*.

— En la Societat Australia, diumenge per la tarde se doná una funció á benefici de D. Joseph Coll, qui, segons programa que veieren, tingue á bé dedicarlo als lectors de nostre periódich.

Las obras representadas foren *Una senyora sola, Cura de moro, Infanticidi y Indicis*.

— Lo vinent dilluns la Societat La Florida, celebrará funció extraordinaria á benefici de D. Joseph Roure, representantse lo drama en tres actes *La Creu de la masia*.

— S' ha publicat y l' autor nos ha favoreseut ab l' envio lo drama en tres actes *La Mare de Deu del Mont*, estrenat fa pocu y quina opinió donarem á son temps.

Gracias per l' atenció.

— Se ha repartit lo número 5 del BOLETIN MUSICAL, interessant Revista técnica y doctrinaria que 's publica á Madrid baix la direcció del mestre Varela Silvari, ab la colaboració dels Srs. Barbieri, Sbarbi, Goula, Bretón y altres distingits mestres.

— Diumenge pasat en la societat «Tertulia Familiar» se representaren: lo cuadro dramátich *La Guerra* y lo monólech *Lo vigilant*, encarregantse del desempeñu respectiu los Srs. Pujol y Maymir, que obtingueren molts aplausos.

CUL DE SACH

— La virtud—deya ahí una corista de un *Eden*—no es bona no més que per las criadas.

— ¿Y aixó?...

— Si; perquè no sento parlar més que de las virtuts... domésticas.

MARINERESCA

Me dirás qu' es un embull
Pero, á fe de mariner,
Sens sapigué perquè t' vull,
No't puch deixar de voler.

JOSEPH CORTILS Y VIETA

LO GOS OBEDIENT

Quisu, treume 'ls mitxons...

¡Ay... oy... ay ay!

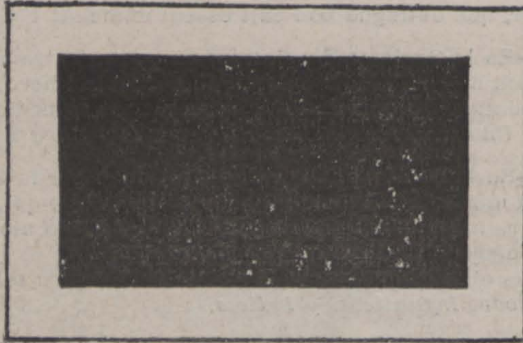
LOS PROMESOS

Aquesta escena amorosa

un terremoto malogra

ab una fosca espantosa

fins que l' aclareix la sogra
fentse càrrech de la cosa.

DÉCIMA

EPIGRAMÀTICH

Lo aprenent del fuster Gual:
se presenta á ca 'n Girona,
pera veure si li dona
la propina de Nadal.

Mes lo porter molt formal
li diu que no pot entrar.
—Y per qué?—va preguntar.
—Perque no reb lò senyó.
—No vull pas que *robi*, no;
al contrari, m' ha de *dar*.

SALVADOR BONAVIA

XARADA

Cuan tinch *hu-tres*, diu l' Agnés
me menjo una *hu-dos-tres*.

MR. EUGON.

GEROGLIFICH

×

KT

AAA

KT

INYA

MANUEL ESPUNYA

Las solucions en lo número vinent.

Solucions als enigmas insertats en le número 97

XARADA.—Ca-ta-ri-na.

La *Correspondencia* en lo número pròxim.

TARGETA

E. CLOSAS TULLÉ

Formar lo nom de una comedia catalana.

PEP PERALES.

Joch de Pensadas

Queda tancat. Si algú te papeletas per enviar hi
ha de temps fins á demà diumenge. En lo número
vinent anirà la llista dels premiats.

Barcelona.—Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.